

vergadering van Inspecteurs van het Geneeskundig Staatstoezicht) voorgelicht. Wij vragen slechts verbetering van wat naar onze meening dringend wijziging vereischt.

Dat Gorinchem dan ook haar voorstel zal blijven handhaven, ook na het door Dr. PIJNAPPEL geschrevene, zal zeker geen nader betoog behoeven.

S. BIEGEL.

Amsterdam, 8 Mei 1899.

Geachte Gérant!

In het *Tijdschrift* N°. 17, blz. 751 lees ik:

„De Heer SPRONCK zegt wel, dat dat (n. l. het zoo vaak veroorzaken van streptococcen-abscessen bij paarden, die met diphtherie-gif werden ingespoten) „accidenteel geschiedt, maar dat is toch inderdaad onwaarschijnlijk al ware „het slechts omdat het bijna regel schijnt te zijn”.

Afgaande op mijn eigen ervaring komt mij deze conclusie van Prof. FOKKER zeer verkeerd voor.

Zooals gij U wellicht herinneren zult hebben de Heer MAZURE en ik eenige jaren geleden voor het Kinderziekenhuis alhier een zeer werkzaam anti-diphtherisch serum bereid. Gedurende ongeveer 2 jaren hebben wij daartoe bij 3 paarden, die onder voortdurende contrôle van den Heer MAZURE (Rijks-veearts) stonden, talrijke injecties (in de honderden loopende) met diphtherietoxine onder alle aseptische voorzorgen gedaan zonder ooit van abscessen bij onze paarden last te hebben gehad.

Dr. H. G. RINGELING.

Geachte Rédacteur-Gérant!

De eer, die mij vóór anderhalf jaar te beurt viel, toen het Hoofdbestuur mij mede uitnoodigde om het attestenvraagstuk te helpen oplossen, heeft mij weinig vreugde gebaard. Het begon al het vorige jaar, toen het Hoofdbestuur de afdeelingen in het geweer riep tegen een vermeende poging om de Maatschappij in een vakvereeniging te herscheppen, waarbij steeds gesproken werd van het „Rapport PINKHOF c. s.”, en derhalve de Commissie door het Hoofdbestuur verloochend, en al de boosheid van het Rapport aan één persoon werd aangewreven. Deze alarmkreet van het ontstelde Hoofdbestuur zou, zoo voorspelde een lid in de Amsterdamsche Afdeeling, het Rapport „dood maken”, en heeft dit dan ook nagenoeg gedaan. Daarop volgde de aanneming der door den Haag gewijzigde derde conclusie, waarbij geheel verlaten werd het standpunt, door de Maatschappij in 1888 ingenomen, terwijl de Commissie van haar in opdracht had gehad, dit standpunt in geen geval prijs te geven.

Toen kwamen de brochure van Dr. VAN GEUNS en haar aankondiging door Dr. DANIELS, welke mij berokkenden, dat twee hoofdbestuurders, tot wie ik gemeend had al mijn dagen in een kalme en vredige verhouding te zullen staan, nu in mij een grooten booswicht zien, zonder dat ik daartoe de ge-